

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 69

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

XVI.

Dekanat: Šmartin pri Kranju.

Župnije: 1. Šmartin.

Janez Krstnik Rodè, župnik in dekan, Vrhničan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. decembra 1765 na naslov c. kr. veličanstva rajne cesarice Marije Terezije. Telesno je zdrav in trden, ostalo prepušča sodbi drugih. Kanonično pravo in moralko je dovršil v Ljubljani, ostale bogoslovne nauke z naturnim pravom pa na dunajski univerzi. Služboval je v dušnem pastirstvu od l. 1773., in sicer 2 leti pri Sv. Jakobu v Ljubljani, potem pa ves čas župnikuje tu. Izprva je bil tudi škofov kaplan, ceremoniar in konzistorijalec 6 let in ob času odprave jezuitov v Ljubljani je bil podvodja v kolegiju. Tudi ima že 12 let službo škofovega komisarja ali dekana na kmetih in je bil medtem obenem sovizitator po ljubljanski škofiji. Živel je zgledno, duha pa je bil jožefinskega. — Umril je, kot kanonik ljubljanski 16 let, dne 17. marca l. 1818.

Leopold Zumler, prvi kaplan, rojen v Kranju 10. novembra 1760, je bil v mašnika posvečen dne 14. septembra 1783 na verskega zaklada naslov. Zmožnosti njegove dušne in telesne so bile dobre, tudi govornik je bil dober. Svoje bogoslovne študije

je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar 9 mesecev v Polhovem Gradcu, 3 mesece v Rovtahn in 1 leto pri Devici Mariji v Polju. Kaplanoval pa je v Dobu 1½ leta, Podbrezjem ½ leta, odtam pride v Šmartin za 2½ leta, potem pa gre l. 1790. župnikovat v Krašnjo do l. 1800., ko se preseli v Svibno, kjer je bil tudi dekan nekaj let. Umril je ondi dne 9. avgusta l. 1839. Ljudje so ga imeli radi, ker je bil trezen, mož lepega obnašanja, zgleden duhovnik. Občeval je rad z olikanim svetom.

Mihael German Franc, drugi kaplan, Goričan, star 30 let, je bil v mašnika posvečen dne 25. avgusta 1784 na verskega zaklada naslov. Slovenščine ni gladko izgovarjal, sicer pa je bil dober govornik, zmožen in krepak mož. Dovršil je na praški univerzi vse svoje bogoslovne študije. Izprva je bil bosonogi karmeličan 11 let, po razpustu reda pa je najprej služboval kot kurat 3 mesece v Studenem tržaške škofije, potem kot vikar v Hrenovicah 7 mesecev in in prej še 9 mesecev v Slavini kot vikar. Odtam pride v ljubljansko škofijo službovat in sicer kot kaplan v Šmartin za 7 mesecev. Odtod gre v Sorico za vikarja, kjer je služboval 6 let, a je imel mnogo sitnosti. Naposled je bil vikar v Trojani do svoje smrti dne 15. marca 1800. Tudi on je rad občeval z olikanci. Bil je jako delaven in priden duhovnik zglednega obnašanja ter zelo radodaren.

Janez Krstnik Antoniac, hišni duhovnik pri Pagliarucciju, doktorju medicine v Stražišču, rojen v Gonarsu v Gradiški, star 59 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. septembra 1754. na naslov občine Masilanske na Beneškem. Bil je krepak in zmožen mož. Bogoslovne študije je dovršil: v Vidmu moralko, v Gorici pa cerkveno pravo, več ne. V pastirstvu ni nikdar deloval, pač pa je 6 let opravljal službo ceremoniarja v goriški nadškofijski cerkvi, sicer pa je živel na mnogih krajih kot hišni duhovnik. Tudi na Javorniku je bil v graščini nekaj časa. Občeval je rad z olikanci in duhovniki; bil je pohleven in trezen mož ter zgleden duhovnik. Pozneje je živel tudi v Kranju več let: še l. 1807.

2. Kropa.

Andrej Slamnik, župnik, doma v Ljubljani, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1758. na naslov svibenskega gospostva na Dolenjskem. Bil je zmožen in tudi dober govornik, le moči so mu že pešale. Bogoslovne študije je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar pri Sv. Petru v Ljubljani 3 leta, pri Sv. Ksaveriju na Štajerskem 2 $\frac{1}{2}$ leta kot operarij, v Gornjem gradu je bil kot „alumnus“ 2 $\frac{1}{2}$ leta, v Kranju je kaplanoval 7 let. Župnikuje pa že v Kropi od l. 1775. vedno prav uspešno. Umril je ondi dne 13. aprila 1817. Mož je bil zmeren in trezen, občeval je rad z odličnjaki, živel je zgledno in zato je bil priljubljen.

Dominik Plauz, provizor Samnicijevega beneficija, doma v Železnikih, star 37 let, je bil v mašnika posvečen dne 26. marca 1775 na naslov gospostva „Melsteetten“. Bil je dober govornik, zdravje in zmožnosti so mu opešale. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Gorici, znanja je slabega. Služboval je 1 leto v Cerkljah in v Hrenovicah tržaške škofije 1 leto kot subsidiar, poldrugo pa kot kaplan, v Železnikih nad 1 leto kot kurat, v Kranju 3 mesece kot subsidiar in v Kropi je že 7 mesecev provizor beneficija. Bil je krotak in ponižen, obnašal se je zgledno, občeval ni z nikomer, ljudje so ga pa radi imeli, ker je bil dober duhovnik. Od sv. Jakoba 1793. do Božica 1796 je kaplanoval v Stari Loki, potem je bil lokalist v Dražgošah več let in naposled je župnikoval v Železnikih, v svojem rojstnem kraju 5 let, kjer je umrl dne 23. avgusta 1825.

3. Stara Loka.

Matevž Pavlin, župnik, doma v Žirih, star 57 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. septembra 1762 na naslov freisinškega škofa in kneza. Bil je krepak

in zmožen mož ter dober govornik. Bogoslovje moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kaplan v Žirih 3 leta, potem pa v Novi Oselici kot župnijski vikar 15 let in kot župnik starološki deluje že od l. 1783. pa do 30. julija 1805., ko je ostavil svet. Bolehal je naposled 7 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil tih in krotak, trezen, dober in zgleden duhovnik. Občeval ni mnogo z ljudmi.

Jernej Klemenčič, prvi kaplan, Ločan, star 45 let, je bil na naslov kroparskih in kamnogoriških fužin v mašnika posvečen 23. novembra 1765. Bil je zmožen in krepak mož ter dober govornik. Bogoslovne nauke je v Gorici dovršil, kjer je potem tudi služboval izprva kot semeniški duhovnik 9 mesecev. Kot vikar župnikov je bil 3 leta v Poljanah, kot kaplan pa 6 let v Železnikih, odkoder pride v Staro Loko. Tukaj je kaplanoval 15 let, ko se preseli v mesto Škofjo Loko kot vikar, katero službo je oskrboval v l. 1793.—1804., ko postane prvi mestni župnik. Kot tak je umrl 6. aprila 1823. Obnašal se je spodbudno, živel je trezno, zmerno, zgledno, občeval je največ s sorodniki, bil je priljubljena oseba povsod.

Jožef Dulc, drugi kaplan, doma v Kostanjevici na Dolenjskem, star 44 let, je bil v mašnika posvečen dne 16. aprila 1769. na naslov plemenitaža Jožefa Demšar. Bil je dober govornik, žal, da so moči njegove bile slabotne. Svoje bogoslovne študije je dovršil deloma v Ljubljani in Gorici, deloma pa v Gradcu in na Dunaju in ni dvojbe o njegovem znanju. Služboval je izprva kot semeniški duhovnik v Gorici precej po ordinaciji, potem je 5 let nadaljeval svoje študije, nato je bil 3 leta prefekt v ljubljanskem semenišču in odtam pride v Staro Loko, kjer je kaplanoval od sv. Mihaela 1777 pa do sv. Jurija 1789, potem pa v Šmartinu poleg Kranju do sv. Mihaela 1795, ko se preseli v Lašče kot župnijski vikar in kot tak je bivajoč v Stari Loki dne 28. avgusta 1797 od kapi zadet umrl na št. 26. v kaplaniji. Bil je vesten, delaven, zgleden, ponižen, krotak, trezen in tih duhovnik, ljubljen in spoštovan od vseh. Občeval ni z nikomer, razen za potrebo.

Jožef Nep. de Breckerfeld, razcistercian iz Zatičine v pokoju, doma na Dolenjskem „in Altenburg“, star 46 let, je bil v mašnika posvečen l. 1764. na naslov verskega zaklada. Kot redovnik je dovršil svoje bogoslovne nauke v Zatičini, kjer je 22 let služboval v dušnem pastirstvu in zdaj čaka tu v Loki l. 1788., da bi bil kam nastavljen v službo. On je mož lepega obnašanja, zmernosti, krotkosti ter zgleden duhovnik, ki občuje le z loškimi administratorjem v mestu, kjer je navadno prebival.

*cca. 1764. — 1766 hišni duhovnik pri zadržani
Benedit Jurčič v dobi vasi gm. Trbojnica
20/1. 35 y. o.*

Jurij Jelenec (Jellenz), sacelan v svetoduški graščini (Ehrenau), doma v Selcih, star 51 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. marca 1761 na naslov gospoda „de Kappus“ v Kamni gorici in cele ondotne montanistične občine. Zmožen je, a telesno slaboten. Dovršil je svoje bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval je 2 leti v zatiškem okraju, 5 let na Sv. Višarijah, zdaj pa že več let opravlja tu službo hišnega duhovna (1769—1789). Naposled je živel v mestu, kjer je umrl 18. decembra 1794 za jetiko. Mož je bil zmeren in krotak, občeval je s svojim graščakom „de Dinzel“, živel je zgledno.

Matevž Homan, navadni duhovnik živeč na svojem domu v Žabnici, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. Namizni naslov so mu dali oče in trije žabniški kmetje. Bil je zmožen, žal, da je telesno opešal. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, a ker nič več ne prebira, se dvomi o njegovem zadostnem znanju. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval in tudi ni imel niti službe, niti kakega beneficija. Prav bi bilo, da bi se pripravil za dušno pastirstvo. Vsled brezdelnosti občuje le s kmeti in zato je tudi postal prijatelj pijači, kar ne vpliva dobro na ljudstvo. Bil je posvarjen. Umrl je 25. novembra 1798, zadet od kapi na hišni številki 7 v Žabnici.

Janez Krstnik Inglič, hišni duhovnik staro-loškega graščaka Demšarja, porojen v Poljanah, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov staro-loškega graščaka Jožefa Demšarja. Bil je krepke telesne postave in zmožen mož. Bogoslovne študije je dovršil v Gradcu. Ker ni več prebiral, ampak rajši mizaril, zato se dvomi o zadostnosti njegovega znanja. Služboval ni nikdar v dušnem pastirstvu in tudi ni imel kakega beneficija. Prav bi bilo, da bi se pobrinil za kako službo. Dne 10. oktobra 1793 je bil dekretiran kaplanom na Soro, a ni šel. Živel je vedno v Loki, deloma v mestu, deloma „pri materi Fari“, kjer je tudi umrl dne 20. oktobra 1829 na hišni številki 18. Živel je kot duhovnik zgledno.

Vikariat: Škofja Loka.

Urban Ažbe, provizor, doma v Javorjah nad Poljanami, star 37 let, je bil v mašnika posvečen dne 27. septembra 1775 na naslov posestev štirih kmetov. Bil je zmožen mož, dober govornik in krepkega zdravja. Dovršil je vse svoje bogoslovne nauke z izvrstnim uspehom na inomoškem vseučilišču. Služboval je v briksenski škofiji 5½ leta kot kaplan in 4 leta v Velesovem. V Škofji Loki je bil provizor vikariata 10 mesecev, vikar pa čez 3 leta. Dne 15. novembra 1792 postane begunjski župnik, katero župnijo je vodil

do julija 1796, ko gre v Mošnje župnikovat do l. 1819. Odtam pa se preseli kot kanonik v Ljubljano, kjer je umrl 17. decembra 1827. Bil je konzistorialni svetnik, dekan ljubljanske stolnice in vodja bogoslovnih ved, ker je bil tudi doktor bogoslovja. Obnašanja je bil lepega, življenja prav zglednega, ljudje so ga zelo radi imeli in spoštovali.

Janez Cegnar, Cebalov beneficiat in katehet v Loki, Ločan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen dne 5. junija 1773 na naslov loškega gospodstva. Bil je krepak, zdrav in zmožen človek, dober govornik in večč duhovnik, ki je v Gorici dovršil vse svoje bogoslovne nauke z dobrim uspehom. Služboval je v Moravčah 9 let kot župnikov vikar, v Ihanu 3 leta kot kaplan prav uspešno povsod. Odtam pride v Škofjo Loko, kjer je služboval od l. 1787.—1802., ko je dne 2. marca v Gospodu zaspal. Bil je dober katehet, zgleden duhovnik in ljudem priljubljen.

Jožef de Jenkensheim, beneficiat pre-svete Trojice, Ločan, star 49 let, je bil v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija dne 21. aprila l. 1764. Bil je slaboten po zmožnostih in zdravju ter majhne postave. Moralko je dovršil v Ljubljani, drugih bogoslovnih ved se ni učil. Služboval ni nikjer v pastirstvu, deloma, ker je slaboten, deloma pa, ker mora skrbeti doma za na duhu in telesu bolnega očeta, brata in sestro. Umrl je za kapjo dne 5. novembra l. 1802. Ljudje ga imajo radi, ker je krotak, trezen in zmeren, ponižen in lepega vedenja, ne zahaja v družbe ter je zgleden duhovnik.

Luka Gasperčič, beneficiat svete Ane na gradu, Ločan, star 66 let, je bil v mašnika posvečen dne 23. septembra 1747 na naslov gospodstva „Habach“. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je na Štajerskem izprva v Reichenbergu 15 let kot kaplan, potem pa ves čas v svojem rojstnem kraju. Beneficiat je že od l. 1771. pa do 1800, ko je dne 10. junija umrl, zadet od kapi. L. 1763. je kaplanoval v Vidmu na Štajerskem, l. 1765. pa tudi v Stari Loki. Bil je zgleden duhovnik in je uspešno deloval povsod.

Gašper Berčič (Wertschitsch), loški razvikar, penzionist, Ločan, star 77 let, je bil v mašnika posvečen dne 6. junija 1734 na naslov škofjeloške mestne občine. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Vsled starosti je že zelo opešal. Služboval je 2 leti v Ihanu kot kaplan, v Stari Oselici kot podvikar, pri loških klarisah 1 leto kot kaplan, 12 let kot staro-loški kaplan in 21 let kot mestni vikar. Ko je resigniral na to službo, je živel kot kurat v Loki v pokoju od l. 1776., kjer je od kapi zadet umrl 14. oktobra

l. 1790. kot zlatomašnik. Deloval je povsod plodonosno, živel je zgledno, ljudem je bil tudi všeč.

Anton Frančišek de Jenkensheim, navadni duhovnik brez službe, Ločan, živeč pri svojem očetu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen na naslov svojega patrimonija dne 15. marca 1766. Bogoslovne nauke je vse dovršil na dunajskem vseučilišču, zdaj pa boleha na umu. Ljudem je rad pripovedoval številke, da so stavili v loterijo. Služboval je izprva na Dunaju in pozneje nekoliko v tržaški škofiji, kjer je obolel na duhu. Umril je 14. septembra 1834, star 92 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil pohleven in lepega obnašanja. Bil je brat Jožefa, zgoraj omenjenega. Tudi v Ljubljani pri Sv. Jakobu je kaplanoval l. 1789.

Jakob Zihel (Sicherle), navadni duhovnik, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. septembra 1777 na naslov posestev petih kmetov. Bil je zmožen in krepak ter dober govornik, ki je v Ljubljani dovršil svoje bogoslovne študije. Služboval je 4 leta v Škofji Loki kot kaplan in medtem tudi v Gorjah kot subsidiar nekaj časa. L. 1788. je bil brez službe v Loki in začetkom prihodnjega leta gre na Brdo kaplanovat in še istega leta tudi je služboval v Kamni gorici in na Trati nekaj časa. L. 1793. je kaplanoval v Moravčah, l. 1798 je bil lokalist na Rudniku do adventa 1822, ko pride zopet v Loko v pokoj. Živel je na Godešiču v svoji rojstni hiši številka 11, kjer je vsled pljučnice umrl dne 29. januarja 1823. Kot duhovnik je živel zgledno, delal pa ni rad, a tem rajše počival.

Feliks Adam Kayser, navadni duhovnik v pokoju, Ločan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen meseca julija 1757 na naslov loškega gospostva. Moralko je dovršil v Ljubljani, a zdaj boleha na duhu, zato ni za dušno pastirstvo in tudi nikjer ni služboval. Živel je pa zgledno. Umril je dne 25. septembra 1800.

Jurij Gaber, navadni duhovnik, kurat, Ločan, star 43 let, je bil posvečen v mašnika dne 20. septembra 1771 na naslov posestev štirih kmetov. Telesno je slaboten, po duhu pa zmožen. Moralko je dovršil v Ljubljani, dogmatiko pa je slušal na Dunaju 3 leta. V dušnem pastirstvu je deloval 6 let in tudi zdaj, l. 1788., naj bi se nastavil. Služboval je tudi v Begunjah, poprej v Velesovem, pozneje v Cerkljah kot subsidiar, večinoma pa je živel v Loki, kjer je sklenil tudi svoje življenje dne 21. maja 1811. Mož je rad počival in je bil tudi bolj trdega značaja.

Andrej Prevodnik, navadni duhovnik: „petičar“ so jim rekli v Loki, Ločan, star 46 let, je bil

v mašnika posvečen dne 30. marca 1771 na naslov naložene glavnice 2050 gld. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Leskovicah pod Blegošem kot lokalist 14 let, zdaj živi v mestu in bi bil zopet za nastavljenje v kako službo. L. 1792. je bil 16. julija dekretiran v Žiri že vdrugo, ker se je branil že od novega leta. Pozneje zopet je živel v Loki, kjer je umrl za naduho dne 4. marca 1800. Najbrže je bila bolezen kriva, da je rad počival, a bil je dober, zgleden duhovnik.

Simon Schwarz, kurat v mestu, Ločan, star 57 let, je bil v mašnika posvečen dne 6. novembra 1757 na naslov kroparskih fužin. Mož je bil že slabotnega zdravja. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot lokalist v Leskovicah pod Blegošem 8 let in 5 mesecev, v Javorjih nad Poljanami pa 3 leta. Ostali čas pa je služboval v obeh loških župnijah. Leta 1793. ga najdemo na Sori, pozneje je zopet služboval v Loki, v letih 1804.—1812. kot nunski katehet, naposled je živel v pokoju do 20. junija 1819, ko je umrl kot zlatomašnik. Bil je zgleden duhovnik.

Jožef Kalan, navadni duhovnik brez službe, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen l. 1781. na naslov posestev treh kmetov pod loškim gospostvom. Bil je zmožen, žal, da bolehen, pa tudi dober govornik je bil. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 1 leto v Trziču kot vikar, v Loki 2 leti kot subsidiar, potem bolehen izstopi iz službe in živi v pokoju v Loki do 30. marca 1789, ko je umrl za jetiko. Bolezen je bila morda kriva, da je rad počival in vsled tega je bil prijatelj vinu, kakor ga je dekan popisal, sicer je bil dober duhovnik.

Anton Ažbe, navadni duhovnik brez službe, Poljanec, star 47 let, je bil posvečen v mašnika dne 29. septembra 1766 na naslov posestev štirih kmetov. Opešal je na dušnih in telesnih močeh. Moralko je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti v Loki „na fari“, kjer je bil znan pod imenom „dušca“, in kjer je tudi v pokoju dalj časa živel. Bil je blagega srca, krotak, žal, da prijatelj vinu, vendar zglednega življenja. Tudi v Šmartinu poleg Kranja je kot subsidiar deloval od adventa 1793 dalje, potem v Kamniku l. 1796., v Križih pri Trziču 1801, v Cerkljah v pokoju nekaj časa in naposled v Loki „na fari“, kjer je umrl dne 9. marca l. 1817.

Uršulinski samostan.

Frančišek Svetec (Svetiz), spovednik, Kamničan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na jesensko kvaterno soboto 1772. Namizni naslov ima „in

alumnatu Gyriensi“, kjer je bil nekdanj konvikt graških jezuitov. Bil je slabotnega zdravja, a dober govornik. Vse svoje bogoslovne študije je dovršil na graški univerzi in je jako zmožen mož. Služboval je kot subsidiar 6 mesecev na Dolenjskem v Škocijanah in pri Sv. Egidiju (v Mokronogu?), v Begunjah, v Kamniku kot kaplan 15 let, od avgusta l. 1788. pa deluje kot nunski spovednik v Škofji Loki, kjer je ostal do svoje smrti dne 30. oktobra 1829. Deloval je povsod zelo plodonosno in pohvalno. Bil je zmeren, trezen, ponižen, pobožen, usmiljen, krotak in jako delaven mož in zgleden, svet duhovnik, katerega je vse rado imelo in spoštovalo. V družbe ni zahajal nikamor.

Janez Luznar, katehet in kaplan, Poljanec, star 60 let, je bil v mašnika posvečen na kvaterno soboto l. 1752. na naslov cistercijskega samostana v Kostanjevici: „ad fontes Marianos“. Bil je zmožen, pa dober govornik, le telesno je opešal. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Oselici pri Sv. Pavlu v poljanski župniji 13 let kot kurat, v Poljanah 7 let kot kaplan in 14 let že kot nunski kaplan. Tukaj je ostal še dalje do svoje smrti dne 20. oktobra 1804. Povsod je deloval uspešno. Bil je mož lepega obnašanja in zgledega življenja.

Luka Karlin, nunski razspovednik, Ločan, star 57 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofje-loške mestne občine dne 20. septembra 1753. Bil je izvrsten pridigar in zmožen mož trdnega zdravja. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot župnikov vikar 5 let in kot kaplan 5 let v Poljanah, 6 let v Selcih, v Škofji Loki 7 let kot nunski spovednik, naposled je živel deloma „na fari“, deloma v mestu v pokoju. Umril je v Stari Loki dne 6. februarja 1809. Ljudje so ga radi imeli. In ga imenovali „papežev gospod“. Živel je zgledno.

Lokalija: **Mavčiče.**

Matevž Kristan, lokalist, rojen v Radovljici, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1776. na naslov 11 predoseljski župni cerkvi sv. Ksiksa podložnih njiv. Telesno je slaboten, govornik dober, zmožnosti pa slabe. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Ljubljani. Včasih je nekoliko premalo moder. Služboval je kot subsidiar pol leta v Mošnjah, v Gornjem gradu je bil „alumnus“ 1 leto, v Solčavi 3 leta kot kaplan, v Šoštanju pol leta, v Braslovčah pol leta, v Naklem 3 1/2 leta, v Mavčičah lokalist od l. 1787.—1789. povsod zelo goreč, včasih pretirano preveč in zato tudi ljudem ni bil po godu. Sicer je pa živel zgledno, trezno, pohlevno in se lepo obnašal.

Vikariata: 1. **Besnica.**

Simon Stančič, podvikar ali ekspozit, Kropar, star 48 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. junija 1766 na naslov kroparske soseske. Bil je zmožen mož, dober govornik, telesno pa slaboten in bolehen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva v Kropi 16 let, deloma kot subsidiar, deloma pa kot provizor Samničevega beneficija, kot podvikar v Besnici pa od leta 1781. do 30. januarja 1811, ko je ostavil svet. Povsod je bil jako delaven, goreč, zgleden, krotak, trezen in dober duhovnik, zato so ga ljudje tudi radi imeli. V družbe ni zahajal. Bil je počen, kar mu je delalo velike težave.

2. **Ovsiše.**

Anton Nepom. Weinacht, podvikar, Ljubljčan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen dne 4. junija leta 1757. na naslov gospostva grofa Ignacija Auersperg. Dober govornik je bil, a telesno in duševno pa že slaboten, naiven. Bogoslovne študije: moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar ali substitut v Kresnicah 1 leto, v Trebnjem 2 leti, kot kaplan pri ljubljanskih klarisah 2 leti, kot podvikar v Kamni gorici 7 let (1766—1771), na Ovsišah 1771—1789, kjer je umrl 16. novembra. Bil je delaven, dober, trezen, zmeren, zgleden duhovnik, vendar ljudem ni posebno ugajal. Občeval ni z nikomer.

Ekspozitura: **Sv. Jošt na Gori.**

Jakob Ureček, ekspozit, vodja nekdanj eksemptne božjepotne cerkve, doma na Primskovem pri Kranju, star 48 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov soseske „Narin“ v premskem gospostvu na Notranjskem. Bil je zmožen, dober govornik, telesno pa je pešal. Bogoslovne nauke je slušal in dovršil na dunajski univerzi 3 leta ter ima potrebno znanost. Služboval je izprva v tržaški škofiji kot cesarski beneficiat v Prestraneku 1 leto, kot substitut 3 leta v Šmarjeti, Predvorom in v Kropi, kot alumnus v Gornjem gradu 3 leta in 5 let kot subvikar pri Svetem Mihaelu v Rovtah. Od l. 1783. pa je kurat pri Svetem Joštu, kjer je ostal pač na škodo cerkve do sv. Jurija 1794, potem pa se je podal v pokoj na Primskovo na svoj dom, kjer je umrl nad 60 let star dne 23. decembra 1801. Za njega delovanja se je pri Sv. Joštu godila „devastatio magna“ in zatrtje prej samostojne cerkve v navadno ekspozituro 6. marca 1787. Bil je lahkomišljen v govorjenju, nagnjen k pijači, a vendar so ga ljudje radi imeli.

XVII.

Dekanat: V Ložu.**Župnije: 1. Lož.**

Urban Krivec (Crivitz), župnik in dekan, doma v Zaspu na Gorenjskem, star 46 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. junija 1766 v Ljubljani na naslov zaspških kmetov. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne študije pa je dovršil na dunajski univerzi. Služboval je na Brdu 6 let, v Trstu 2 leti, v Zatičini pol leta, v Ložu 4 leta. Potem je bil 13 let „moderator“ grofa Lamberg, nato administrator zatiške župnije, zdaj pa župnik v Ložu do l. 1790., ko se preseli v Gorje kot župnik in dekan do l. 1807., ko je dne 10. avgusta ostavil svet. Bil je licenciat bogoslovja.

Jožef Klemenčič, drugi kaplan, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen v Vidmu l. 1775. na naslov gospoda Garzarolli; je krepkega zdravja in telesa, ima močan glas, a ne posebne zmožnosti. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke pa je dovršil v Gorici. Služboval je 3 mesece kot nadštevilnik v Dobropoljah, 5 let kot subsidiar v Laščah, 2 leti kot kaplan na Blokah, od l. 1783. pa deluje že v Ložu z veliko gorečnostjo in vnemo. L. 1793. ga nahajamo že na Blokah kot župnika in l. 1796. jeseni kot župnika in dekana v Ložu, kjer je umrl dne 30. junija 1813. Bil je sposoben za vsako službo, živel je zgledno, spodbudno, rad je popotoval, bil je dober duhovnik, ljudstvo ga je rado imelo, žal, da ni imel prijetnega glasu, kar je škodilo njegovim govorom.

Jernej Kraševac, prvi kaplan, porojen v vasi Dane loške župnije, star 49 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen l. 1762. na naslov gospostva Ortnek. Govornik je dober, zmožen mož, žal, da si je telesne moči pokvaril z velikim naporom v pastirstvu. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma pri očetih tovarštvu Jezusovega, deloma v semenišču v Gorici, kjer je tudi služboval 1 leto kot kurat v semenišču. Potem je deloval kot vikar župnikov in subsidiar kaplanov v Ložu 5 let, kot kaplan na Blokah 9 let, kot administrator bloške župnije 2 leti, v Ribnici je kaplanoval 3 leta, potem je bil zopet 1 leto administrator v Ložu in zdaj kaplanuje ondi že od l. 1783. dalje. Ljudje ga imajo radi, je goreč spovednik, dober, zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja. Živel je naposled ondi kot kurat do 1808, potem kot graščinski duhovnik „in Landpreis“, naposled v Gradcu, v Podzemlju. Umrl je v Danah dne 28. junija 1813.

Anton Mlakar, župnikov vikar, doma v Ložu, rojen dne 26. maja 1760, star 29 let, je bil v mašnika

posvečen 20. septembra l. 1783. na naslov kmetov v Čubru. Telesne in dušne zmožnosti so srednje. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke pa je dovršil: zgodovino in kanonično pravo v Celovcu, dogmatiko in moraliko z jeziki v Gorici, pastirstvo pa v Gradcu. Služboval je 1 leto pri Sv. Križu v Ložu, 1 leto pa je bil vikar v izpraznjeni komendski župniji in zdaj od l. 1785. v Ložu, kjer je od l. 1817. zopet opravljal službo beneficiata, pozneje pa je živel v pokoju na Križni gori, umrl pa je kot zlatomašnik dne 24. februarja 1842. Služboval je tudi v Laščah poprej od l. 1793.—1796., potem pa je bil provizor v Šentpetru pri Novem mestu do 1817. Bil je zgleden, dober, goreč in vse pohvale vreden duhovnik, zato so ga pa ljudje tudi radi imeli.

Jožef Gros, kurat pri Sv. Križu pri Ložu, stipendiar soseskin, doma v Mengšu, star 68 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen l. 1746. na naslov gospostva Bistra. Mož je zelo opešal že na vseh močeh. Vse svoje študije nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kaplan 4 leta v Preserjih, 9 let v Škocijanu pri Turjaku, 3 leta kot ekspozit v Rakitni, in od leta 1768. že tu pri Sv. Križu, povsod prav goreče. Ljudje ga imajo radi in ga čislajo kot dobrotnika revežev. Živel je prav zgledno. Umrl je ondi nad 74 let star 24. septembra 1795.

Anton Pavlin, kurat pri Sv. Križu pri Ložu, rojen v Prezidu župnije čabranske, star 55 let, posvečen v mašnika 1763 v Pičanu. Govornik je izvrsten in tudi krepak je še bil. Izšolal se je v Požegi, deloma pa v Varaždinu. Bogoslovne nauke pa je dovršil v ogrskem kolegiju v Zagrebu. Ima dovolj znanosti. Služboval je 2 leti v Jožefovem semenišču v Zagrebu, 3 leta kot kaplan v Gerovi, 10 let kot ekspozit v Prezidu in 5 let v Pleščah in zdaj je že od l. 1784. tu pri Ložu. Povsod je bil goreč in plodonosen, zelo delaven v spovednici in pri bolnikih, ljudem silno priljubljen. Živel je zgledno, obnašal se spodbudno povsod. Nemščina mu je delala nekoliko preglavice. Zaspal je v Gospodu dne 9. junija 1805 v Ložu.

Tomaz Zabukovec (Sabucovitz), kurat pri Sv. Križu pri Ložu (na Križni gori, kakor prejšnja dva), meščan loški, star 47 let, je bil na Dunaju v mašnika posvečen l. 1769. na naslov loške mestne občine. V mladosti je bil zmožen mož, zdaj pa je opešal deloma vsled napornega dela, deloma pa vsled pijače. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma v Gradcu: moraliko, deloma na Dunaju: dogmatiko in kanonično pravo. Služboval je kot kaplan 1 leto v „Roetelach“, 2 leti v „Roetsach“, 2 leti v Radečah, kjer je bil 1 leto tudi še administrator, 1 leto v Cirknici, 1 leto v Ribnici kot vikar in od l. 1782. je že tu v Ložu.

Bil je zelo žlobudrav, vsled česar je bil večkrat v prepirih, občeval je le s kmeti. Ker je jemal denar od spovedencev, zato so ga suspendirali in odstranili iz kraja l. 1788. in zlasti še, ker je bil vdan pijači. Umril je kmalu nato.

Matija Kalčič (Calcich), sacelan v šneper-skem gospostvu, doma v Kastavu, star 47 let, je bil v Poli v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1766. Imel je hude bolečine v glavi in zato tudi malo zmožen. Vse svoje študije je dovršil na Reki. V dušnem pastirstvu ni nikoli služboval, pač pa na mnogih krajih kot hišni duhovnik in zdaj je tu. Občeval je le z graščinskimi, jecljal je, živel pa zgledno. Umril je dne 11. junija l. 1813.

2. Cirknica.

Gašper Faber, župnik, doma v Preserjih, star 63 let, je bil v mašnika posvečen l. 1754. na naslov kameralnega gospostva v Bistri. Bil je dober govornik, a telesno je vsled napornih del in starosti že opešal. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani in ima dobro znanje. Služboval je 4 leta kot subsidiar v Planini in 21 let kot kaplan v Cirknici, kjer zdaj že od l. 1778. župnikuje. Umril je ondi nad 70 let star l. 1799. Bil je revežem dober, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno, mož je bil vreden vse pohvale.

Ignacij Baraga (Waraga), prvi kaplan, doma v Preserjih, star 65 let, je bil v mašnika posvečen leta 1749. na naslov patrimonija. Pridigar je bil jako prijeten, zmožen mož, le telesno je opešal vsled starosti in obilnih del v pastirstvu. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je 2 leti v Cirknici kot substitut, v Planini 2 leti, 11 let v Preserjih kot kaplan in zdaj že od l. 1764. v Cirknici kaplanuje prav uspešno in goreče. Obnašal se je lepo, živel je zgledno, občeval je rad z ljudmi. Umril je ondi star 75 let v pokoju dne 5. avgusta 1799.

Andrej Mekinda, drugi kaplan, Cirkničan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen dne 22. avgusta 1770 na naslov patrimonija, je zmožen, krepak, zdrav in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 meseca v Begunjah, 8 let v Preserjih in zdaj že od l. 1778. v Cirknici kot kaplan prav goreče in uspešno. Občuje s sorodniki, ljudje ga imajo radi, živi zgledno. Od l. 1793.—1795. je živel kot kurat v Cerkljah na Gorenjskem, potem je kaplanoval 1 leto v Kamniku, 3 leta v Šmariji, 1 leto v Logatcu, 1 leto zopet v Cirknici, 2 leti v Idriji, ko gre za lokalista v Javor v l. 1803.—1806. Takrat pride v Rakitno za vikarja, od tam pa v pokoj v Cirknico čez 4 leta in tukaj je ostavil svet dne 24. novembra 1818.

Frančišek Wolf, tretji kaplan, doma v Ternovi šempaske župnije na Goriškem, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov patrimonija v Gorici, kjer je dovršil tudi vse svoje študije. Bil je zmožen, krepak in zdrav ter tudi govornik. Služboval je 5 let kot subsidiar v Planini, 5 let kot provikar v Rakitni, od l. 1782. pa kaplanuje v Cirknici prav goreče, modro in z velikim uspehom do l. 1807., potem pa je bil lokalist v Grahovem do 13. septembra 1809, ko je ostavil svet. Nemščina mu je delala nekoliko preglavice. Bil je dober, zgleden, goreč, priljubljen duhovnik.

P. Bonaventura Plavec, razkapucin, kurat v steklarnici, Železnikar, star 41 let, je bil v mašnika posvečen od senjskega škofa kot redovnik. Bil je govornik, krepkega telesa, debel, kar mu dela težave v pastirstvu, srednje zmožnosti. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke je kot redovnik dovršil v Gradcu in v Gorici. Kot kapucin pridigar je služboval v Kranju, v Loki, v Krškem, dokler ga ni arhidiakonski urad poslal sem v Cirknico za dušnega vodjo delavcev. L. 1793. je bil že kaplan v Velesovem 10 let in umrl je naposled kot beneficiat v Olševku 21. septembra 1805. Delavci in ljudstvo ga je rado imelo, bil je zgleden in dober duhovnik.

Gašper Šimic, kurat, Ljubljančan star 56 let, je bil v mašnika posvečen l. 1757. na naslov kameralnega gospostva v Kostanjevici. Ima izvrstne zmožnosti, žal, da je telesno tako oslabil, da ne more samostojne službe izvrševati, zlasti je na očeh bolan. Izšolal se je v Ljubljani, kjer je dovršil tudi moralko, druge bogoslovne študije pa v Gradcu. Služboval je 1 leto kot subsidiar na Primskovem. Ko pa vsled slabih prsi ni mogel več pridigovati, je postal instruktor gospoda „de Preckerfeld“ in je potem 21 let prav goreče služboval v Šentpetru (1756—1777) v Starem gradu in odtedaj v Cirknici deluje prav uspešno kot spovednik. Umril je ondi 5. aprila 1807 kot zlato-mašnik v pokoju. Bil je prav čednosten, zgleden, od vseh ljubljen duhovnik, svet mož.

Frančišek Jerkič, kurat v Begunjah pri Cirknici, doma v Križu pri Vipavi, star 46 let, je bil posvečen v mašnika l. 1765. na naslov patrimonija. Bil je zmožen, zgleden duhovnik, prijeten govornik, žal, da je slabotnih prsi, četudi je po zunanje videti krepak. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici, in je tudi napravil konkurz l. 1788. Služboval je na Avstrijskem, Štajerskem in Kranjskem. Od l. 1783. je kurat v Begunjah do 25. junija 1791, na Jesenicah do 7. septembra istega leta, kaplan v Idriji do 1. avgusta 1793, v Hor-

julu do 16. septembra istega leta, več se ne zna o njem. Mož je jako zgovoren, včasih še brez potrebe in rad zahaja po hišah v družbe.

Vikariat: **Planina.**

Gregorij Urbas, administrator, doma v Planini, star 29 let, je bil v mašnika posvečen v Gradcu l. 1784. na naslov grofa Jožefa Coronini. Mož ima izvrstne zmožnosti ter je izboren pridigar in tudi telesno dovolj močan za dušno pastirstvo. Izšolal se je v Gorici, kjer je dovršil deloma tudi bogoslovne nauke, deloma pa v Gradcu ter ima dovolj znanosti. Služboval je po dovršenih študijah 3 leta kot nadštevnik v Planini, kjer se mu je naposled l. 1787. poverilo oskrbnitvo in vodstvo vikariata, kjer pastiruje s tako pridnostjo, modrostjo, gorečnostjo in vnemo, da je vreden vse pohvale in priporočila. Ljudstvo ga ima zelo rado. Živi in obnaša se zgledno. Dne 14. julija 1811 pa je odšel odpuščen v lavantinsko škofijo.

Jurij Pečnik, zgodnjik v Spodnji Planini, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici l. 1768. Telesno je bil krepak, govornik ni bil in tudi ne posebno zmožen. Moralko je dovršil v Gradcu, kanonično pravo pa v Gorici in ima dovolj znanosti. Služboval je 2 leti na Blokah kot subsidiar, 2 leti kot provikar v Rakitni, in od l. 1776. je zgodnjik tu. V spovednici je jako vešč. Živi sicer zgledno, le preveč je zgovoren in rad zahaja v kmečke družbe, kar modrejšim ni všeč.

Lovrenc Mravlja (Mreuli), zgodnjik v Zgornji Planini, doma v Dornbergu na Goriškem, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1780. v Gorici, kjer je dovršil tudi bogoslovne nauke. Bil je zmožen, telesno zdrav in krepak ter izvrsten govornik in dober katehet. Službuje ves čas le v Planini kot zgodnjik in je priden v pastirstvu, le v prebiranju znanstvenih knjig ne. Odtam gre kaplanovat na Bloke, odtam kot župnijski vikar v Šilče (Sv. Vid pri Cirknici), odtod pa v Šent Lambert kot lokalist 1813, kjer je pa umrl 11. avgusta l. 1815. Rad je zahajal v družbe in na veselice. Bil je precej samosvoj, ponosen človek, večkrat je vzbudil prepire vsled svoje neprevidnosti, premalo je imel duhovskega duha, četudi ni dajal pohujšanja.

Jožef Metzler, sacelan v gospostvu Haasberg, rojen pri Sv. Križu na Vipavskem, star 37 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen l. 1775. Ima dobre zmožnosti in tudi telesno je čvrst. Bogoslovje je dovršil v Gorici. Služboval je 6 let v svojem rojstnem kraju in zdaj je od l. 1781. sacelan v graščini

Haasberg ter pomaga tudi v pastirstvu. Priden in goreč je kot spovednik, pobožen, moder, zgleden duhovnik brez napak, občuje le s poštenimi ljudmi, sicer je samotarec. Leta 1798. se še bere tu, ko je dne 11. februarja ostavil svet.

Štefan Urbas, razvikar planinski, doma v Planini, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. Telesno je krepak in debel mož, a manjka mu modrosti, previdnosti, vsled česar je vzbudil mnogo prepиров in pravn. Manjka mu poklica za duhovno vodstvo ljudstva. Z materjo in bratom in sosedi se je vedno prepiral. Modroslovje je dovršil v Ljubljani, moralko in kanonično pravo pa v Gorici deloma pri oo. jezuitih, deloma v semenišču, a ker ne bere nič, manjka mu potrebne znanosti. Služboval je 5 let: nekaj v Gorici, nekaj v Planini brez beneficija, nato je bil umeščen kot planinski vikar, katero službo je tako nevredno opravljal 11 let, da je bil naposled kot nesposoben in nezmožen za dušno pastirstvo razglašen in odstavljen. Mož je zgrešil svoj poklic, bil v pohujšanje ljudstvu, vdan napuhu, zvijačam in prevaram, pa tudi pijači in trmoglavosti. Škoda zanj. Umrl je dne 14. septembra 1807.

Jakob Soffran, penzionist, rojen v vasi Peteline v Slavini, takrat tržaški škofiji, star 66 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1749. Mož je bil nekdanj zmožen, zdaj pa je tako opešal vsled starosti na vseh močeh, da ni več za dušno pastirstvo. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je vsega skupaj 42 let, dokler ni dosegel od cesarja pokojnine, in sicer na Brezovici, v Tomaju, v Jelšanah in drugod. Živi modro, samotarec, ne dela nikomur nadleže.

Lokalije: 1. **Grahovo.**

Ludovik Lesjak, „provizor stipendiat“, rojen v vasi Štanjelu na Vipavskem, star 29 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1783. Bil je odkrit značaj, prav dober govornik in še dovolj trdnega zdravja. Vse svoje nauke je v Gorici dovršil. Službuje že 2 leti tukaj prav pohvalno in goreče. Ljudje ga imajo radi, obnaša se modro, živi zgledno. Odtod gre kot župnijski vikar čez 15 let na Primskovo, odtam pa na Dobovec čez par let, kjer je župnikoval do l. 1826., ko stopi v pokoj in čez 1 leto se preseli v Ljubljano, kjer je pa umrl dne 19. oktobra 1829.

(Dalje)

Vsebinska: *šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*